Jarmareční list

Tisk vydaný k příležitosti 3. ročníku Pohřebačského jarmarku

LETOŠNÍ POHŘEBAČSKÝ JARMARK SE USKUTEČNÍ V SOBOTU 28. ZÁŘÍ 2013 OD 9 DO 17 HOD.

I na letošní ročník se chystá téměř stovka vybraných trhovců s řemeslnými výrobky. Někteří své tradiční řemeslo i předvedou. Prezentovat se budou také střední školy z Pardubického a Královéhradeckého kraje, které se věnují výuce řemesel.

Pro návštěvníky všech věkových kategorií připravujeme zajímavý celodenní program. V areálu budou připraveny různé atrakce pro děti i dospělé. I jídla a pití bude dostatek. Vedle několika stánků s občerstvením se můžete jako každý rok těšit na čerstvé pstruhy od místních rybářů na grilu.

Historickou výstavu na celý den připravil v budově bývalého MNV Klub přátel historie Opatovic nad Labem a Pohřebačky. Výstavu drobného zvířectva pak zorganizuje Český svaz chovatelů.

Těšíme se na vás na Pohřebačském jarmarku.

Radek Šejvl,
člen organizačního týmu

Petra Černocká: „Mám ráda takové ty drobnější práce“.

Hned na začátku mě zajímá, co si představíte pod pojmem Pohřebačský jarmark?

Taková ta hezká tradice jarmarku se obnovila a jarmarků je všude fůra, takže já jsem docela znalec. Představuju si stánky, ale takové ty hezké, rustikální, ne igeliťáky. A hezké zboží z českých luhů a hájů. Představa dneska většinou klapne, mám pocit, že už se ta městečka naučila jarmarky dělat a jsou pěkné.

Slovo pohřebačský ve Vás nic nevyvolává?

Zní to poněkud chmurně, to je jasné, ale my máme tak roztodivné názvy městysů, měst a vesniček, že to Čecha nezaskočí. Ale nezní to moc optimisticky, o to lepší ten jarmark nejspíš bude. Já jsem v jádru racionální typ, já vždycky očekávám spíš něco horšího, abych se mohla radovat, když to bude krásný. Tak tentokrát to bude asi taky tak.

Je Vám nějaké řemeslo opravdu blízké? Případně které řemeslo je Vám nejbližší?

Já vím, že to bude znít vychloubačně, ale já jsem taková zručná, mě baví cokoliv ručičkama dělat. Můj táta si vyráběl nábytek na chalupě, dokonce jsme s ním vyrobili katamarán, něco jako takový hausbót, na kte-

rém jsme se plavili po Slapské přehradě. Táta to měl hodně v krvi, ačkoliv byl právník. Já mám ráda takové ty drobnější práce, ne třeba tesařské řemeslo.

Až budete u nás na jarmarku, projdete si stánky? Chodíte na podobné akce i soukromě?

Velice ráda. V létě jsem na chalupě v severních Čechách a tam se hodně takových věcí taky děje. Vždycky si ráda udělám výlet, třeba i na kovářská řemesla, i když to přitahuje spíš chlapy. Ale jakmile jsou tam nějaké hezké ruční věci, včetně keramiky, na to jsou spíš holky, tak to mě samozřejmě zajímá.

Na konci 60. let jste nastoupila do angažmá v divadle Semafor. Jak vzpomínáte na roky strávené v této líhni talentů české populární hudby?

Semafor, to bylo takové pohlazení. To, co tehdy oficiálně produkoval stát, bylo utažené a bez přirozenosti, prostě sloužilo to ideologii. Semafor byl samozřejmě tak trochu podezřelý, ale mohl fungovat. Tam se děly věci milé a přirozené. Já jsem dělala jak s Šimkem a Grosmanem, tak u pana Suchého i Šlitra, zažila jsem si tyhle velikány. Byla jsem u toho, ale můžu Vám říct, že po těch letech už jsou vzpomínky hodně řídké. Kdybyste se mě ptal na něco konkrétního, tak hrozí, že bych si i vymýšlela, že si to zas tak dobře nepamatuju. Když je člověk mladý a ambiciózní a myslí si, že teď to tomu světu natře, tak si moc nevšímá okolí. Tehdy v Semaforu jsem si měla těch zajímavých lidí víc všímat. No, nestalo se.

Teď přichází pro Vás jistě stereotypní otázka, přesto ji těžko dokážu vynechat. Zkusím se zeptat trochu jinak. Dělala jste někdy rozhovor, ve kterém jste nedostala otázku týkající se Saxany z filmu Dívka na koštěti?

Často, ale to byly rozhovory, které vůbec nesměřovaly k téhle komedii, někdy tak v 70., 80. letech. Tehdy ten film nebyl na obrazovkách tak často jako v téhle tržní době, kdy se divákům „podlejzá" těmi nej nej největšími nebo nejoblíbenějšími filmy a písničkami. Takže tak posledních 20 let to vlastně bez Saxany nejde. I když se předem domluvím, že je to pro mě vyčerpané téma, že o tom nechci mluvit, tak se to tam vždycky nějak dostane. Takže si myslím si, že rozhovor bez Saxany víc než 20 let nebyl. A tak mám strach, že diváci, posluchači nebo čtenáři už si myslí, že jsem praštěná. Že vlastně pořád tančím takové tanečky na jednom filmu, na jedné krásné slavné roli. Ale já se omlouvám, já za to nemůžu, to oni, oni mě do toho strkají.

Děkuji Vám za rozhovor.

Andrea Moličová představuje skupinu BIZONI

Hned na počátku Vám dám poměrně složitý úkol. Zkuste nám představit skupinu Bizoni.

Řekl jste správně, že to není úplně snadné. Skupina Bizoni je vlastně parta vesměs mladých lidí, která se zabývá divadelní formou zvanou improvizace. Vznikli jsme vlastně z dramaťáku, který byl pod divadelním souborem SNOOP tady v Opatovicích nad Labem.

Co znamená zkratka BIZONI?

Bizoni, to znamená Bydžovští improvizátoři z Opatovic nadržení na improvizaci.

Prosím vysvětlete, co to vůbec ta improvizace jako divadelní disciplína je.

Kdybych to měla říct úplně pro kohokoliv, aby to pochopil, tak improvizace je vlastně divadlo bez předem připraveného textu. Zakládá se na tom, že se hraje tady a teď na témata, která vybíráme od diváků přímo na

místě a hrajeme v takzvaných kategoriích. To jsou takové herecké disciplíny, které mají svoje pravidla, ta herec je na jevišti musí dodržovat.

Co chystáte pro návštěvníky Pohřebačského jarmarku?

My jsme se rozhodli zvolit pro jarmark, kde budeme mít časové rozpětí zhruba kolem půl hodiny, takovou kratší formu, které se říká improshow. Na scéně bude pět herců, kteří budou hrát na témata od diváků ve zmíněných disciplínách, ale nebudou omezováni rozhodčím. Je to princip známého pořadu Partička, který teď běží, tuším, na Primě.

Vy jste součástí divadelního spolku SNOOP Opatovice nad Labem. V jaké věkové kategorii se většinou improvizátoři pohybují, kolik jim přibližně je?

Když to zacílím přímo na Bizony, na tu naši skupinu, tam je věkové rozpětí tak kolem 20 let, 18 až 26, dejme tomu. A kdybych vzala po celé republice všechny týmy, tak musím říct, že se tam pohybuje věk od středoškolských týmů, což je nějakých těch 15, 16, až po dospělé, kterým je kolem 40, 50 a hrají s námi taky, takže rozpětí je opravdu velké.

Takže to není jen aktivita pro mladé, jak by se na první pohled mohlo zdát.

Přesně tak, je to aktivita pro všechny, kteří mají chuť relaxovat a bavit se u toho.

Jaký máte vztah k tomu tradičnímu, klasickému divadlu? Myslím nejen vy jako hráči skupiny BIZONI, ale myslím osobně vy, Andrea Moličová.

Musím říct, že leckteří improvizátoři mají co do činění s klasickou činohrou, já jsem tím příkladem taky. Já jsem takzvaně odkojená opatovickým souborem SNOOP, s činoherním divadlem jsem začínala a je to taková moje srdcovka. Je to něco jiného než improvizace jako taková, dává to člověku úplně jiné možnosti třeba v prožitku hereckých postav. Je to úplně jiný zážitek a pro mě je velkou součástí stejně jako improvizace.

Vy jste uspěli, dostali jste se, řekl bych, na nejvyšší možnou metu, co se týče amatérského divadla, a to konkrétně s hrou Měsíční běs v rámci divadelního spolku SNOOP Opatovice nad Labem až na Jiráskův Hronov. Popište nám, jak probíhala tato přehlídka, jaké jste měla pocity na tak prestižní a jednoznačně nejdůležitější akci pro amatérského divadelníka?

Musím říct, že největší takovou euforii radostnou jsem zažila, když mi zavolal Aleš, principál divadla, že jsme byli vybrání na tuhle tu přehlídku, protože to je mekka, nejvyšší bod, kam se vlastně s amatérským divadlem můžeme dostat. Takže už to byl pro mě velký zážitek. A samotná přehlídka, tak to už byla pro nás opravdu taková dovolená. My jsme tam přijeli zahrát, potěšit ty lidi, užít si to sami za sebe bez stresu kvůli soutěžení o nějaké ceny. Takže velká radost tam být a potkávat se těmi lidmi a prostě už to, že jsme tam byli, bylo pro nás velké potěšení.

Já Vás teď na závěr poprosím, abyste pozvala, nalákala diváky na Pohřebačský jarmark a na představení opatovicko--bydžovské skupiny Bizoni?

Mám na Vás asi jeden jednoduchý návrh – Jestli chcete strávit půlhodinu, kdy se budete opravdu dobře bavit a odpočinete si od běžných starostí, tak určitě přijďte. Bude to stát za to.

Děkuji Vám za rozhovor.

Já taky díky, ať se povede jarmark.

Evergreeny od Nathaniela Filipa

28. září na sv. Václava vystoupíte na Pohřebačském jarmarku. Co si chystáte do svého vystoupení?

Rád bych návštěvníky jarmarku seznámil se svým klasickým repertoárem, se kterým vystupuji po republice, po českých a moravských městech, což jsou slavné světové evergreeny a šansony. Melodie, které většina lidí zná velmi dobře, provázely je celé generace. Já je rád přiblížím i mladší generaci, která už je možná tolik nezná, třeba New York, New York nebo *My Way* a klasické hity od Franka Sinatry, Edit Piaf.

Která konkrétní kategorie návštěvníků jarmarku by měla být nejvíce napnutá, nejvíce byste ji na svém vystoupení očekával?

Tak to je zvláštní otázka. Já bych předpokládal, že moji hudbu mít raději členové starší generace, ale ty zase často, pokud mě neznají osobně, odradí můj vzhled, protože vidí někoho mladého.

Když vidí můj plakát, tak si představí úplně jinou hudbu, a třeba ani nepřijdou, i když by na tu hudbu rádi šli a slyšeli ji. Já si myslím, že hudba je pro všecky, že je opravdu univerzální. Tahle hudba potěší mladé lidi, střední generaci a starší lidé si připomenou, kdy ji slyšeli naposledy. Mladší zjistí, že i hudba, kterou neslyší právě teď v rádiích, je hezká.

DOPROVODNÝ PROGRAM

1. pódium

10.00–10.45
zahájení, MŠ a ZŠ Opatovice n/L

10.45–11.15
improvizační show skupiny BIZONI (improliga)

11.15–11.35
Nathaniel Filip

14.00
program s Rádiem BLANÍK

14.00–14.30
soutěže

14.30–15.15
Petra Černocká

15.15–15.45
soutěže, autogramiáda

16.00–16.45
Jaroslav Uhlíř

16.45–17.00
autogramiáda, ukončení jarmarku

2. pódium

9.00–11.00
Parťáci (country)

12.00–14.00
Pardubická šestka (dechovka)

3. pódium

11.30–12.00
a 13.30–14.00
představení loutkového divadla

Jarmareční list je neperiodický tisk vydaný k příležitosti 3. ročníku Pohřebačského jarmarku konaného dne 28. 9. 2013. Vytvořili: Radek Šejvl, David Samek, Vladimíra Langová, Romana Stehnová, Ilona Křováková. Tisk a distribuci zajišťuje Život na vesnici, o. s.

www.pohrebacskyjarmark.cz

Najděte nás na Facebooku